

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνοδρῶνται ἐγγραφοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βιλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρὴ Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν δεύουσαι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Συνοδρῶνται ἐτησίᾳ προπληρωτὰ διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 8 διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. 8

Ἄρθ. 7 ἀπέναντι τοῦ γραφείου τῆς Νέας Ἐφημερίδος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρτήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φυλλοῦ γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οὐκτὼ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ Παρισιναὶ ὑπρέτριαι καὶ αἱ ἰδικαί μας. — Θεοδώρα ἡ Β'. αὐτοκράτειρα Βυζαντίου (ὑπὸ κ. Εὐφροσύνης Θ. Ζαΐφη). — Αἱ Ἑλληνίδες Φωτογράφοι. — Οἱ κάτοικοι τοῦ Οὐρανίου Κράτους περὶ τείτου (ὑπὸ κ. Καίτη Μάργε). — Αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἐν Παρισίοις Διεθνῆ Διδακτικῷ Συνεδρίῳ (ὑπὸ δος Λουίζης Κάρπ). — Παγκόσμιος Ἐκθεσις. Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ Ἐκθεσί. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος (ὑπὸ δος Τούλας Κόκαλι). — Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐνδυμασίας τῶν μικρῶν (ὑπὸ δος Τασίας Ἀσπρίο). — Ποικίλα. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλὴ. — Συναγῆ. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΑΙ ΠΑΡΙΣΙΝΑΙ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΙΔΙΚΑΙ ΜΑΣ

Ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ λέξει συνοψίζονται αἱ ἄρεται καὶ τὰ πλεονεκτήματα τῶν Γαλλίδων ὑπηρετριῶν ἐπὶ τῶν ἰδικῶν μας. Εἶναι εὐσυνείδητοι. Ἐννοοῦσιν ὅτι ἡ θέσις αὐτῶν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἔχει μεγάλην βαρῦτητα καὶ ὅτι ἐκ τῆς εὐσυνείδησις αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἡ εὐτυχία ἐκείνης. Ἴνα ἡ κυρία καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀσχολῶνται ἀνέτως εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὰς τέχνας ἢ εἰς οἷαν δήποτε ἄλλην ἐργασίαν, ἡ ὑπρέτρια δέον νὰ ἐργάζεται ὄχι ἀπλῶς ὡς τοιαύτη, ἀλλὰ νὰ ἀναπληρῇ τὴν μητέρα πλησίον τῶν τέκνων, τὴν κόρην πλησίον τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ πάσχοντος πάππου.

Ἐν βλέμμα δ' ἄρκει νὰ ρίψῃ τις εἰς τὸ ἔσωτερικὸν οἰκίας, οἷας δήποτε ἐργαζομένης ἐκτὸς τοῦ οἴκου τῆς κυρίας, ὅπως πεισθῇ ὅτι γυναικεῖος νοῦς, γυναικεῖα καρδιά διατάσσει τὰ κατ' αὐτήν. Ἡ Γαλλὶς ὑπρέτρια ἀγαπᾷ τὸ ἔργον τῆς, ἀγαπᾷ τοὺς αὐθέντας τῆς, τὰ τέκνα τῶν. Γνωρίζει ὅτι ὀφείλει νὰ εὐαρεστῇ, νὰ εἶναι θελητικὴ, εὐπροσήγορος, κισμία. Γνωρίζει ὅτι ὁ καιρὸς τῆς πληρόνεται, κατὰ συνέπειαν ὅτι δὲν δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ ἢ πρὸς ὄφελος τῶν κυριῶν τῆς. Εἶναι ἐν μιᾷ λέξει ἄνθρωπος μετὰ καρδίαν καὶ μετὰ αἴσθημα. Τακτικὴ, εὐπαρησίατος, εὐγενής, γλυκεῖα ἐξασφαλίζει τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εὐ-

μάριαν τοῦ οἴκου. Ἐὰν εἶναι μάγειρος δὲν κλέπτει ὡς ἡ ἰδική μας. Ἐὰν εἶναι θαλαμηπόλος ἀναπληρῇ ἐν τῷ οἴκῳ τὴν ῥάπτριαν ἀσπρορρούχων, φορεμάτων καὶ τὴν πιλοποιόν. Ἐγνωρίσα πολλὰς εὐγενεῖς ἐν Γαλλίᾳ κυρίας, ὧν τὰ φορέματα κατεσκευάζοντο ὑπὸ τῶν θαλαμηπόλων τῶν. Ἦσαν ὑραιότερα ἐκείνων, ἅτινα κατασκευάζονται παρ' ἡμῶν εἰς τὰς μάλλον μεγαλωνύμους μωδιστρίας. Γυναῖκας ὑπηρετρίας μεταχειρίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὰ ξενοδοχεῖα καὶ τὰ ἐστιατόρια. Ἰδίᾳ τὰ Duvals, ἅτινα ἔχουσι τὴν πολυπληθεστέρην πελατεῖαν ὑπηρετοῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ γυναικῶν. Φέρουσιν ὄλαι ἐμοιόμορφον μέλαν ἐνδύμα, λευκὴν ἐμπροσθῆλαν καὶ λευκὴν ἀφροειδῆ σκουφέταν. Ὅλοι εἶναι ἐγγράμματοι, προσνήσταται σοβαρὰ καὶ ἀκάματοι. Ἐὰν ἀσθενήσωσιν εἶναι κάτοχοι προχειρῶν πρακτικῶν γνώσεων, δι' ὧν θεραπεύονται θαυμασίως.

Ἐντὶ λοιπὸν οἰκογενειακῆς μάστιγος ἡ ὑπρέτρια ἐν Γαλλίᾳ εἶναι οἰκογενειακὴ χαρὰ. Ὁμοιάζει καθ' ὅλα τὴν κυρίαν, παρ' ἧς βεβαίως μορφοῦται. Ἡ παροιμία *Tel maitre tel valet* εἶναι γαλλικὴ, καὶ πληρέστατα δικαιολογημένη. Ὡς πάντες ἀναγνωρίζουσι τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα συνέτελεσεν εἰς βελτίωσιν τοῦ ὑπηρετικοῦ ἐν γένει κλάδου ἐν Γαλλίᾳ. Αἱ κυρίαὶ γίνονται δημοτικώτεραι, καὶ πρακτικώτεραι, καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ οἴκου ἀπλοποιεῖται καθ' ἑκάστην. Ὅπου ἄλλοτε ὁ ὄριθμός τῶν ὑπηρετῶν ἀπέτελε τὸν στολισμὸν τῶν ἀντιθαλάμων, ὡς οἱ ἵπποι τῶν σταύλων, καὶ αἱ πολυτελεῖς ἐνδυμασίαι αὐτῶν ἐχρησίμευον ὡς γνώμων τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀριστοκρατίας καὶ τοῦ πλοῦτου, σήμερον οἱ ἀντιθάλαμοι στολιζονται ὑπὸ φυτῶν καὶ οἱ σταῦλοι ὑπὸ γαλακτοῦχων ἀγέλαδων. Ὁ συρφετὸς ἐκείνος τῶν ἀέργων ἠναγκάσθη νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ ἡ ὑπὸ αὐτῶν καταστρεφόμενη καὶ διαφθειρομένη ὑπηρετικὴ τάξις ἐβελτιώθη ἐπαισθητῶς.

Πλὴν τούτου αἱ ἐκεῖ πατριωτικαὶ κυβερνήσεις μεριμνοῦσι

και μετ' αληθούς εργάζονται ζήλου υπέρ της ευημερίας των πολιτών. Η υπηρέτρια είναι Γαλλίς πολίτης, ως η κυρία της. Άλλ' η άστυνομία διά νόμων ειδικών φροντίζει, όπως η έλευθερία αυτή πολίτης επιτελεί πάντοτε τὰ καθήκοντά της. Έχει τὸ βιβλίον τῆς διαγωγῆς της, ὅπερ ὑπογράφει ἡ κυρία, παρ' ἧς ὑπηρετήσε και ἄνευ τοῦ ὁποίου οὐδαμοῦ γίνεται δεκτὴ. Ὑπάρχουσιν ἐπὶ τούτοις πολυπληθεῖς γυναικεῖαι ἑταιρίαι, ἀμείβονται διὰ παρασῆμων καὶ μνησιαίων συντάξεων τὴν πιστῶς ἐργαζομένην ὑπηρετρίαν. Ἀπανταχοῦ δὲ τοῦ κόσμου ὑπάρχουσι νόμοι, εἰδικοί προστατεύοντες, ἀλλὰ και τιμωροῦντες τὸν παρεκτρεπόμενον ὑπηρετρίαν. Ἐν Ρωσίᾳ ἔχει τὸ διαβατήριόν της, ὅπερ σὰς παραδίδει προσλαμβανομένη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας. Τὴν ἐγγράφετε τότε διὰ τῆς άστυνομίας εἰς τὸ βιβλίον τῆς οἰκίας και δὲν δύναται νὰ φύγη ἄνευ τοῦ διαβατηρίου της. Ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου τούτου σημειοῦται ἡ διαγωγή της. Ἄλλοίμονον δ' εἰς αὐτήν, ἐὰν τὴν ἐλαχίστην κατάχρησιν ἢ προδοσίαν διαπράξη. Τὸ διαβατήριον κηλιδούται και οὐδαμοῦ ἢ ἀθλία ἐκείνη εὐρίσκει πλέον τεμάχιον ἄρτου. Ὁ αὐτὸς νομοθέτης τιμωρεῖ διὰ φυλακίσεως και προστίμου τὸν κύριον ἢ τὴν κυρίαν, ἥτις θὰ ἐτόλμα νὰ ραπίση ὑπηρετρίαν.

Ἐν Γερμανίᾳ πλὴν τῆς ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν νομοθεσίας, ἡ ἔνωσις τῶν Γερμανίδων γυναικῶν τελεῖ κατ' ἔτος ἑορτὴν τῶν ὑπηρετριῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς τῆς αυτοκρατείας. Ἡ ἐπὶ ὠρισμένα ἔτη ἀμέμπτως ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ ὑπηρετήσασα λαμβάνει παρὰ τῆς αυτοκρατείας μετάλλιον και χρηματικὸν τι ποσόν. Ἡ γράσασα ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ δικαιούται εἰς μνησιαίαν σύνταξιν παρὰ τῆς ἔνωσεως τῶν Γερμανίδων γυναικῶν. Εἰς τὴν Αὐστριακὴν πρωτεύουσιν ἀπὸ τοῦ 1810 ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ψηφίζει ἐτησίως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ της ὠρισμένον ποσόν πρὸς παροχὴν δέκα βραβείων ἐξ ἑκατὸν πενήντα φιορινίων ἕκαστον. Τὰ βραβεῖα ταῦτα ἐν ἐπισήμῳ και πομπῶδει ἑορτῇ ἀπονέμονται πρὸς τοὺς ὑπηρετάς ἀνδρας και γυναικας, ὅσοι ἐπὶ εἴκοσι πέντε ἔτη ὑπηρετήσαν εὐδοκίμως ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ ἑταιρία τῶν εὐγενῶν Κυριῶν τῆς Βιέννης ἐψηφίσασα δέκα ἄλλα βραβεῖα ἐξ ἐξήκοντα φιορινίων ἕκαστον δι' ὑπηρετρίας, ὑπηρετησάσας ἐπὶ δέκα ἔτη ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ. Ἐκτοτε ἰδρύθησαν τοιαῦται ἀπειροπληθεῖς ἑταιρίαι εἰς ὅλας τὰς μεγαλοπόλεις τῆς Αὐστρίας, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς παραδειγματικὴν διαμόρφωσιν τοῦ ὑπηρετικῆς κλάδου.

Ἐν Ὀλλανδίᾳ ἡ πατριωτικὴ ἑταιρία τοῦ Ἀμβούργου διανέμει ἐν ἐπισήμῳ και πομπῶδει τελετῇ μετάλλια και παράσημα εἰς τοὺς ὑπηρετήσαντας παρὰ τῇ αὐτῇ οικογενεῖᾳ ἀπὸ 20—40 ἔτη. Ἐν Σουηδίᾳ ἡ φινλανδικὴ ἑταιρία τῆς πολιτικῆς οικονομίας ἀπονέμει παράσημα και ἐτησίαν σύνταξιν εἰς τοὺς πιστῶς και ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπηρετοῦντας. Ἐν Λονδίῳ πλείστα ἑταιρίαι ἐσχηματίσθησαν ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τοῦ ὑπηρετικῆς κλάδου, ἀμείβουσαι γεννηκίματα τοὺς εὐδοκίμως και πιστῶς ἐργαζομένους ὑπηρετάς και ὑπηρετρίας. Ἡ πρώτη τῶν ἑταιριῶν τούτων ἰδρύθη κατὰ τὸ 1792, ὑπὸ τὸν τίτλον «Βρετανικὴ ἑταιρία πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρετῶν.» Ἡ ἑταιρία αὕτη οὐ μόνον παρέχει βραβεῖα και χρηματικὰς ἀμοιβὰς, ἀλλὰ και βιβλία θρησκευτικὰ και ἠθικά, πρὸς ἠθικὴν διαμόρφωσιν τοῦ ὑπηρετικῆς κλάδου. Πρὸς τούτοις ἴδρυσεν νοσοκομεῖον, ἐνθα πᾶς καλῶς ὑπηρετήσας ἀνὴρ ἢ

γυνὴ περιθάλπεται ἀδ' ἀπάνως ἐν περιπτώσει ἀσθενείας. Κατὰ τὸ 1813 ἰδρύθη ἡ «Λονδίνεος ἑταιρία» ἀποκλειστικῶς ἐργαζομένη ὑπὲρ τῆς ἐνθαρρύνσεως και βελτιώσεως τῶν ὑπηρετριῶν. Καὶ αὕτη ἀμείβει τοὺς εὐδοκίμως και πιστῶς ἐργαζομένους ὡς και ἡ ἀνωτέρω ἑταιρία.

Εἰς τὰ γραφεῖα δ' αὐτῆς ὑπάρχει μητρώον, ἐν ᾧ ἐγγράφονται αἱ δοκίμως και τιμίως ὑπηρετοῦσαι ὑπηρετρίαι, προσλαμβανόμεναι πάραυτα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν τῶν εὐγενῶν μελῶν τῆς ἑταιρίας. Τρίτη τοιαύτη ἑταιρία ἰδρύθη τὸ 1811 και παρέχει ἄσυλον πρὸς τὰς πτωχὰς χωρικὰς, αἵτινες δὲν εὐρίσκουσιν οἰκίας ἵνα ὑπηρετήσωσι, και ἄς ἀποστέλλουσιν ἰδίαις δαπάναις εἰς τὰ χωρία των, σώζονται αὐτὰς ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῆς διαφθορᾶς.

Παρ' ἡμῖν οὐδεμίᾳ ποτὲ οὔτε Κυβερνητικῇ, ἄλλ' οὔτε ἰδιωτικῇ ἐλήφθη ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν ὑπηρετριῶν μέριμνα. Γυναῖκες ἀστοιχείωτοι, ἀμόρφωτοι, ἄνευ οὐδενὸς χαλινοῦ, ἄνευ οὐδεμιᾶς προστασίας ἢ στοργικῆς περιθάλψεως ἐν στιγμῇ δυστυχίας, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης θρησκευτικῆς και ἠθικῆς μορφώσεως χειραφετοῦνται ἀπὸ τῆς νεωτᾶτος αὐτῶν ἡλικίας.

Ὁ διευθυντὴς τῆς άστυνομίας διευτυπάνισεν πρὸς τινων μνηνῶν, ὅτι δῆθεν διετίθετο νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῶν ὑπηρετριῶν. Ὁ τύπος ἔλαμψε τότε ἀρετὸν θόρυβον και ἐμείναμεν μὲ τὸν θόρυβον ὡς πάντοτε.

Ἐντεῦθεν ἀνυχρία, ἀθλιότης, κακοδαιμονία ἐν ταῖς οικογενεῖαις. Πρὸ εἰκοσαετίας ἔτι αἱ ὑπηρετρίαι μας ἐγνώριζον ὅτι ὤφειλον νὰ ἐργάζωνται ἂν και μετρίως ἀμειβόμεναι. Σήμερον ἀπαιτοῦσι νὰ ἀμειβῶνται πλουσίως και νὰ ἐργάζωνται ὀλίγον και κακῶς. Αἱ ὀλίγαί πολυτάλαντοι μας δοκιμάζουσι νὰ εἰσαγάγῃσι παρ' ἡμῖν τὸ σύστημα τῆς ὑπηρετικῆς πολυτελείας, ἐνθαρρύνουσαι και ὑποθάλλουσαι αἱ τὴν ἀερίαν και διαφθεύουσαι δι' αὐτῆς πᾶσαν καλὴν ὑπηρετρίαν, ὀργῶσαν πρὸς ἐργασίαν.

Ἐχετε ὑπηρετρίαν, τὴν ὁποίαν μετὰ πολλῶν κόπων και ἀγῶνων ἀνεπτύξατε και ἐμορφώσατε; Ὅταν ἀκριβῶς δύνασθε νὰ ἐπανακαυθῆτε ἐπὶ τῆς ἱκανότητός της, σὰς ἀναγγέλλει ὅτι εὐρεν οἰκίαν, ἐν ἧ μόνον ὡς θαλαμηπόλος—και ἡ τοιαύτη παρὰ ταῖς πολυτάλαντοις μας ἔχει βοηθόν, κατὰ συνέπειαν οὐδόλως ἐργάζεται—θὰ λαμβάνῃ 35—40 δρ. κατὰ μῆνα. Ὅτι ἐκεῖ ἡ ἐργασία της δὲν εἶναι εἰμὴ τετράωρος τὸ πολὺ, ὅτι ἔχει δῶρα πλοῦσια, ἴδιον διαμέρισμα, δύναται νὰ ἐξέρχηται ὅταν θέλῃ και τὰ παρόμοια.

Αἱ οὕτω διαφθειρόμεναι ὑπηρετρίαι κατήντησαν φοβερὰ πληγὴ, ἀληθὴς μάστιξ πάσης οικογενείας. Ἡ ἰεργία των, ὁ πολυτελής πολυδάπανος και ἀπολαυστικὸς βίος τῶν κυρίων των ἢ ἀδιαφορία των περὶ τὴν οἰκιακὴν οικονομίαν, ἢ μετ' ἄλλων ὑπηρετριῶν και ὑπηρετῶν πάσης προελεύσεως ἐπιμιξία των ἢ ἔλλειψις πάσης θρησκευτικῆς ἀγωγῆς τὰς καθιστῶσιν ἀνηθικούς, φλυάρους, ραδιοῦργους, σπατάλους, αὐθάδεις. Ἐὰν ἔχητε τέκνα εἰσθε βεβαία, ὅτι ὁ πρῶτος διδάσκαλός των ἐν τῇ κακίᾳ, ἐν ταῖς βωμολοχίαις και τῇ ἀπρεπεῖ συμπεριφορᾷ ἔσται τοιαύτη ὑπηρετρία. Ἐὰν τῇ κάμητε τὴν ἐλαχίστην παρατήρησιν, εἰσθε βεβαία ὅτι θὰ σὰς ὕβρισῃ και θὰ φύγῃ. Ὅτι ἔχετε πολῦτιμον, προσφιλές, ἀγαπητὸν θὰ φροντίσῃ νὰ σὰς τὸ καταστρέψῃ. Σὰς ἀπατᾷ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, ἀνὰ πᾶν δευτερόλεπτον. Εἶναι ὁ νομοθέτης ἐν τῷ οἴκῳ σας, ἐν

ταῦτῳ δὲ και κυρία, οὐ μόνον μέρος τῆς περιουσίας σας, ἀλλὰ και τῆς ἠθικῆς σας ὑπολήψεως. Κατ' ἀνάγκην μυσταί εἰς τὰ μυστήρια τοῦ ἰδιωτικοῦ σας βίου, κάτοχος δὲ τῶν ἀτυχιῶν και θλίψεῶν σας ἐκμεταλλεύεται αὐτὰς διὰ τοῦ μᾶλλον ἀπονωτέρου και κακοθεστέρου τρόπου. Οὐδὲν συγκινεῖ τὴν ψυχὴν τῶν ἀκατονομάστων—ούτων ὄντων. Ὁ νεκρὸς τοῦ κυρίου εἶναι εἰς τὴν αἴθουσαν, αἱ οἰμωγαὶ και οἱ θρήνοι ἀντηχοῦσιν ἀνὰ πᾶσαν τοῦ οἴκου γωνίαν και ἡ ὑπηρετρία δρᾷται τῆς ἐκ τῆς ἀνεμοζάλης ταύτης εὐκαιρίας, ὅπως κλέψῃ και καταχρασθῇ, μυκτηρίζουσα ἐνταῦτῳ τὸν νεκρὸν.

Εἰς τὰς ὑπηρετρίας ἐν Ἑλλάδι, τὰς μέχρι πρὸς τινων ξυλοκοπούμενας δούλας, και τότε ὡς ἀνδράποδα ἐργαζομένας συνέβη ὅτι συμβαίνει εἰς τοὺς ἐν Ρωσίᾳ ἀπελευθερωθέντας σκλάβους. Χωρὶς νὰ μεριμνήσῃ τις ποτὲ περὶ τῆς ἀνθρωπίνης στοιχειώδους μορφώσεώς των, ἐχειραφετήθησαν. Ἐγενεον σωσταί σοσιαλιστρίαι. Ἐὰν ποτὲ ἐν Ἑλλάδι ἀναπτυχθῇ τοιοῦτον κίμμα, τὴν ὄρχήν του θὰ ὀφείλῃ εἰς τὸν ὑπηρετικὸν κλάδον. Εἶναι ἡ μόνη τάξις γυναικῶν ἡ ἐντελῶς χειραφετηθεῖσα. Δὲν ἀναγνωρίζουσι δικαίωμα ὑπερογῆς οὔτε εἰς τοὺς γονεῖς, οὔτε εἰς τὴν κυρίαν, οὔτε εἰς τοὺς συζύγους των. Ἐνα μόνον σκοπὸν ἔχουσι. Νὰ κερδίσωσι χρήματα και νὰ ἀποκτήσωσιν ὠραίας και πολυτελεῖς ἐσθῆτας. Εἰς τὴν ἐργασίαν των εἶναι ρυπαρὰ και ἀκατάστατοι.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τὴν οικογενειακὴν εὐτυχίαν πασῶν τῶν γυναικῶν, νομίζομεν ὅτι καιρὸς εἶναι ἀφοῦ αἱ κυβερνήσεις μας οὐδὲν πράττουσιν, νὰ ἐνωθῶμεν και ἡμεῖς ὡς ὅλοι αἱ γυναῖκες τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου και φροντίσωμεν νὰ σώσωμεν και τὰς δυστυχεῖς αὐτάς, ὧν αἱ πλείστα, κακῶς τελειοῦσι, και τὴν οικογενειακὴν μας ἡσυχίαν, ἥτις ἐκ τῆς καλῆς των θελήσεως ἐξαρτᾶται.

ΘΕΟΔΩΡΑ

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΡΙΣ ΤΟΥ ΒΙΖΑΝΤΙΟΥ

Πολλὰι γυναῖκες ἀνέλαβον κατὰ καιροὺς τὰ ἡνία τῆς διοικήσεως τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους. Μεταξὺ αὐτῶν τὸ ὄνομα Θεοδώρα μνημονεύεται ὑπὲρ πάντα τὰ λοιπὰ, διότι τέσσαρες Θεοδῶραι ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ αυτοκρατορικοῦ θρόνου. Λέγεται μάλιστα ὅτι ἡ συνῆθεια νὰ λέγῃσι τῶν ἁγίων Θεοδώρων και ὄχι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐπεκράτησεν ἐκ τοῦ ὅτι μία αὐτοκράτειρα Θεοδώρα, ἡ και διασημότερα πασῶν, ἐθεωρήθη ὡς ἁγία, ἐπαναγαγοῦσα τὴν λατρείαν τῶν Ἁγίων εἰκόνων και πολυειδῶς εὐεργετήσασα τὸ Βυζάντιον.

Ἡ Θεοδώρα αὕτη ἐπωνομάζετο Δέσποινα, ἐγεννήθη δὲ ἐν τινὶ πόλει τῆς Παφλαγονίας. Ὁ πατὴρ της ὀνομαζόμενος Μαρῖνος ἦτο στρατιωτικὸς ἄρχων τοῦ τόπου του, μεγάλης δὲ παιδείας και ἀναπτύξεως. Τὴν μονογενῆ θυγατέρα του Θεοδώραν ἐλάτρευε. Τὴν καρδίαν της διέπλασε μὲ ὅλας τὰς ἀρετάς και τὰ προτερήματα και τὸν νοῦν της μὲ πλοῦσιας και σοφὰς γνώσεις.

Ὅτε δ' ἡ Εὐφροσύνη ἡ μητριὰ τοῦ αυτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Θεοφίλου συνεχάλεσε τὰς ὠραιότερας κορασίδας τοῦ κράτους πρὸς ἐκλογὴν αυτοκρατείας, ἡ Θεοδώρα εἴλκυσε τὴν συμπάθειάν της και ὡς ἐκ τῆς θαυμασίας καλλονῆς της και ὡς ἐκ τοῦ εὐφυοῦς και ὑπερόχου πνεύματός της. Ὁ νεκρὸς αὐ-

τοκράτωρ ἐπεδοκίμασε τὴν ἐκλογὴν τῆς Εὐφροσύνης, προθύμως δὲ κατέθεσεν εἰς τοὺς πόδας τῆς Θεοδώρας τὸ στέμμα και τὴν καρδίαν του.

Δυστυχῶς ἐπὶ ὀλίγον μόνον χρόνον ἡ νέα αὐτοκράτειρα ἔζησε μετὰ τοῦ συζύγου της. Βάσκανος μοῖρα φρονήσασα τὴν εὐτυχίαν της ἀνῆρπασεν ἐνωρίτατα ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς νέας γυναικὸς τὸν προσφιλεῖ συζύγον, καταλιπόντα ὡς διάδοχον τὸν μικρὸν υἱὸν των Μιχαὴλ.

Ἐπειδὴ ὁ Μιχαὴλ ἦτο ἀνήλιξ ἡ Θεοδώρα ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὰ ἡνία τοῦ κράτους κατὰ τὸ 842, διώκησε δὲ τὸ Βυζάντιον ἐπὶ 15 ὅλα ἔτη ἀναδείξασα πνεῦμα πολιτικὸν και διοικητικὸν ὑπέροχον. Αὕτη ἐπανάγαγε τὸ σύστημα τῆς εἰκονολατρίας και κατώρθωσε νὰ ὑπογραφῇ διεθνῆς μεταξὺ Βουλγάρων και Βυζαντινῶν συνθήκη. Ἐκαμε γενικὴν ἀναθεώρησιν τῆς Βυζαντινῆς νομοθεσίας και ἠνάγκασε τοὺς ὑπηκόους της νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος. Ἐπὶ τῆς αυτοκρατορίας τῆς Θεοδώρας τὸ Βυζάντιον ἤκμασεν ὅσον ποτὲ, διότι οἱ ραδιοῦργοι, και αὐλοκόλακες κατ' οὐδὲν ἔχουσαν. Εὐθύς ὅμως μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν τοῦ υἱοῦ της, ὅστις ἦτο χαρακτῆρος ἀσθενοῦς, ἡ Θεοδώρα ὄχι μόνον ἔπαυσε νὰ ἐξασκῇ τὴν εὐεργετικὴν ἐπιρροὴν της, ἀλλὰ και ἐκλείσθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ της κατὰ τὸ 867 εἰς τινὰ μονὴν, συκοφαντηθεῖσα παρὰ ἀθλίων και κακοήθων αὐλοκόλακων, οἵτινες ἐφοβοῦντο ὅτι αὕτη θὰ ἠλάττου και ἐξουδετέρου τὴν ἐπὶ τοῦ αυτοκράτορος καταστρεπτικὴν ἐπιρροὴν των. Ἐν τῇ μονῇ ἐκείνῃ παρηγωνισμένη και δυστυχῆς ἀπεβίωσε, καταταχθεῖσα μετὰ τῶν ἁγίων και ἐορταζομένη κατὰ τὸ πρῶτον Σάββατον τῆς τεσσαρακοστῆς.

Ὅτε ἀπεσύρθη τῆς ἀρχῆς ἡ Θεοδώρα ἀφῆκε τὰ ταμεία τοῦ κράτους εἰς ἀνθρωπάτην κατάστασιν, θησαυροὺς ὅλους ἀποθησαυρίσασα ὡς ἐκ τῶν οικονομικῶν μέτρων, ἅτινα εἰσήγαγε και ἐφήρμοσε κατ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς αυτοκρατορίας της. Ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς της ὑπῆρξε παραίτιος ἀπανθρώπων πράξεών της, αἵτινες κηλιδούσι τὸν ἀληθῶς ἐνάρετον και ἁγίον βίον της. Εἶχε τὴν σκληρότητα νὰ διατάξῃ νὰ ἀπαγωνίσωσι και ἀποκεφαλίσωσιν ἑκατὸν χιλιάδας μανιχαίους, ἐλπίζουσα διὰ τοῦ φόβου και τρόμου νὰ κατορθώσῃ νὰ προσυλητήσῃ τοὺς λοιπούς. Οἱ Μανιχαῖοι οὗτοι ἐπρέσβευον δύο ἀρχὰς ἐν τῇ Δημιουργίᾳ: τὸ ἀγαθὸν και τὸ κακόν. Ἐγένοντο δὲ οἱ ἀσπονδότεροι ἔχθροι τῶν Ἑλλήνων και Ῥωμαίων και συνετέλεσαν συνεπείᾳ τῆς ἀπανθρώπου ταύτης ἀνθρωποθυσίας ὑπὲρ πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς Βυζαντινῆς δυναστείας.

Εὐφροσύνη Θ. Ζαρίφη

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ.

Πρὸ δύο περίπου μνηνῶν διὰ κυρίου ἡμῶν ἄρθρου ἀνηγγέλομεν τὴν ὑπὸ Ἑλληνίδων φωτογράφων, τῶν χαρισστάτων ἀδελφῶν δεσποινίδων Κάντα, ἴδρυσιν Φωτογραφείου. Τὴν σημασίαν και σπουδαιότητα τῆς ἐπιστήμης, οὕτως εἰπεῖν, και συστηματικῆς εἰσαγωγῆς τῆς Ἑλληνίδος ἐν ταῖς τέχναις και βιομηχανίαις ἐξήραμεν τότε ἀναλόγως.

Τὰς κόρας, αἵτινες οὐδεμιᾶς ἐφεύθησαν θυσίας, ὅπως ἐν Εὐρώπῃ τελειοποιθῶσιν ἐν τῇ ὠραίᾳ ταύτῃ τέχνῃ, τὰς ἐγκαινιζούσας τὸ σωτήριον σύστημα τῆς διὰ τεχνικῆς μορφῆ-

σεως προόδου και αποκαταστάσεως τῶν Ἑλληνίδων ἀφείλο-
μεν νὰ υποστηρίξωμεν πάσαι αἱ Ἑλληνίδες γυναῖκες. Ἀλλὰ
καὶ οἱ πατέρες καὶ οἱ ἀδελφοὶ εἶναι καιρὸς νὰ ἐνοήσωσιν, ὅτι
μόνον διὰ τῆς ἐργασίας τῆς γυναικὸς, θὰ παύσωσι κύπτοντες
τὸν αὐχένα ὑπὸ τὸ βῆρος τῆς εὐθύνης τῆς προβληματικῆς ἀ-
ποκαταστάσεως τῶν θυγατέρων καὶ ἀδελφῶν των. Ἄς ἐνθαρ-
ρύνωσι λοιπὸν, ἄς υποστηρίξωσιν ἐκεῖνας, αἰτινες ὑψοῦσι τὴν
σημαίαν τῆς διὰ τῆς ἐργασίας ἐξασφαλίσεως τοῦ μέλλοντος
τῆς κόρης. Ἄς τιμῆσωσι τὸ ὄραϊον καὶ καλλιτεχνικὸν ἐνδιαί-
τηθα τῶν δεσποινίδων Κάντα, ἄς φωτογραφηθῶσιν ὑπὸ τῶν
φιλέργων τούτων κορασιδῶν, υποστηρίζοντες ἐν τῷ προσώπῳ
τούτων αὐτὰς τὰς θυγατέρας, αὐτὰς τὰς ἀδελφάς των.

Μὴ τοὺς πτοήσῃ ὁ τίτλος «Φωτογραφεῖον τῶν Κυριῶν». Αἱ
δεσποινίδες Κάντα φωτογραφοῦσι καὶ κυρίου μετὰ τῆς
αὐτῆς καλλιτεχνικῆς ἀβρότητας καὶ χάριτος, μετὰ τῆς αὐτῆς
θαυμασίας ἐπιτυχίας. μετ' ἧς καὶ τὰς κομψὰς δεσποινίδας καὶ
δεσποίνας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι πάντες καὶ πάσαι θὰ ἐνοή-
σωσι τὰς ὀρθοτάτας συστάσεις μας καὶ ἐν μόνον ζητοῦσι,
περαίνοντες τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὀλίγων αὐτῶν λέξεων: τὴν
διεῦθυνσιν τοῦ «Φωτογραφείου τῶν Κυριῶν» ὅπερ ἤρξατο ἐρ-
γαζόμενον ὑπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης:

Ὁδὸς Σταδίου ἀρ. 40 ἀέναντι τῆς οἰκίας Καραπάνου.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΕΓΓΟΥ

Αὐτοκράτωρ τις Κινέζος συνεκάλεσεν ἡμέραν τινα εἰς συμ-
βούλιον τοὺς μανδρινούς του, ἵνα μετ' αὐτῶν συζητήτῃ περὶ
τῶν ληπτέων μέτρων διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Οὐρανίου κρά-
τους. Μεταξὺ ἄλλων ζητημάτων ταπεινότητα ὑποβληθέντων
πρὸς τὸν «Ἀδελφὸν τοῦ Ἥλιου» μανδρινὸς τις κύπτων τὸ
μέτωπον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ φιλῶν τοὺς πόδας τοῦ «Ἐπι-
γείου Φωτός» ἠτήσατο ὅπως ἐκδοθῇ βασιλικὴ διαταγὴ ἐμπο-
δίζουσα τὴν ἐκ τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν τῶν φύλλων τοῦ τεύου.

Τὸ φυτὸν τοῦτο εἶπεν, εἶναι προωρισμένον κατὰ θεῖαν παρα-
χώρησιν ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Οὐρανίου Κρά-
τους, καὶ τοὺς γείτονας αὐτῶν Ἰάπωνας, ἀφοῦ εἰς τὴν ἰδικὴν
τῶν μόνον γῆν φύεται καὶ αὐξάνει. Ἄντιτασσόμεθα λοιπὸν ἀ-
προκαλύπτως εἰς τὰς θελήσεις τοῦ Πλάστου, ἐπιτρέποντες εἰς
τοὺς βαρβάρους τῆς Δύσεως, νὰ μεταφέρωσι τοῦτο εἰς τὰς χώ-
ρας των ἐπ' ἀνταλλαγῇ χρυσοῦ ἢ διαφόρων ἄλλων ἐμπορευσί-
μων εἰδῶν.

Ὁ Κινέζος αὐτοκράτωρ ἠτένισε διὰ τῶν σχιστῶν ὀφθαλ-
μῶν του μετ' οἴετου τὸν ὑπουργόν του, πρηνῆ πάντοτε κατα-
κείμενον πρὸ τῶν ποδῶν του, καὶ εὐηρεστήθη νὰ εἶπῃ λέξεις
τινας πρὸς τὸ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας ἀκροώμενον αὐτοῦ
συμβούλιον. Ἴδού αἱ λέξεις, αἰτινες πάραυτα χρυσοῖς ἐχαρά-
χθησαν γράμμασι ἐπὶ τραπέζης Λάπι-λαζούλι.

«Οὐδὲν ζήτημα ἄξιον σκέψεως μὲ εὐρίσκει ἀδιάφορον, ὅσῳ
μερικὸν κἂν ἦ, ἀφοῦ ἀποβλέπει εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων
μου καὶ τείνει εἰς τὸ νὰ τηρήσῃ τὴν αἰώνιον αὐτῶν ὑπεροχὴν ἐπὶ
τῶν οὐτιδανῶν βαρβάρων τῆς Δύσεως, οὗς ἀπὸ οἶκτον ἀνέχο-
μαι ἐνίοτε εἰς τὰ Οὐράνια Κράτη μου. Ἐστάθμισα ἐν τῇ στάθ-
μῃ τῆς ἀλαθῆτος σοφίας μου τὸ ζήτημα τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ
φυτοῦ, ὅπερ ὁ Πλάστης ἐπλασε διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν ἡδονὴν
μας καὶ ἡ ἀπόφασίς μου ἐλήφθη κατόπιν σχετικῶν τιμῶν πλη-
ροφοριῶν, δι' ὧν ἐφωδιάσθη.

«Ἡ δυνάμην νὰ σᾶς εἶπω ὅτι τὰ αἷτια, ἅτινα ὑπηγόρευσαν
τὴν ἀπόφασίν μου εἶναι ὄλως ἀνώτερα τῆς ἀντιλήψεώς σας—
ὄλοι οἱ μανδρινοὶ ὑποκλίνονται εἰς σημεῖον ἐπιδοκιμασίας—
ἀλλὰ καταδέχομαι νὰ σᾶς γνωρίσω ταῦτα, διότι ἡ ἀγαθότης
μου εἶναι ἴση πρὸς τὴν παντοδυναμίαν μου. Τὰ αἷτια τῆς
ἀποράτειός μου εἶναι τὰ ἐξῆς: Οἱ βάρβαροι τῆς Δύσεως
ἀγνοοῦσιν ἐντελῶς τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῦ τεύου. Κατὰ
συνέπειαν ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἀπεστέρησεν αὐτοὺς τοῦ
φυτοῦ τούτου, οὐδόλως ἀντιστρατεύεται ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου,
ὅπερ ἐπιτρέπω εἰς τοὺς ὑπηκόους μου. Τὰ πλεονεκτήματα
τοῦ ἐμπορίου τούτου εἶναι σπουδαιότατα δι' ἡμᾶς, μηδαμινὰ
δὲ διὰ τοὺς δύσνοας βαρβάρους.»

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἠπατάτο ἀνμφιβόλως ὡς πρὸς
τὰς κρίσεις του περὶ τῶν διανοητικῶν δυνάμεων τῶν λαῶν τῆς
Δύσεως, πρᾶγμ' ὅπερ συνέβη συχνότατα εἰς τοὺς ἐστεμμένους
τούτους «Ἀδελφὸς τοῦ Ἥλιου». Ὁρεῖλομεν ἐν τούτοις νὰ
ὁμολογήσωμεν, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων τῆς Εὐρώπης
ἀγνοοῦσι τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῦ ποτοῦ τούτου, καὶ
ὀλίγη συμβουλαὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δὲν μοὶ φαί-
νονται ὄλως περιτταί.

Πᾶν ὅτι, ἄλλο θὰ σᾶς ἐγγραφον, κυρία μου, ἐκ Κίνας θὰ
ἦτο, συμπεραίνω, ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὰς ἀναγνω-
στρίας σας, αἰτινες δὲν ἀμφιβάλλω διαφιλονικῶσι τὰ πρω-
τεῖα πρὸς ὅλως τὰς καλὰς οἰκοδεσποίνας τοῦ κόσμου. Ἄλλως
τε εἰπερόμεθα εἰς ὄρα ν τοῦ ἔτους, καθ' ἣν μεγάλη γίνεται
χρῆσις τοῦ εὐγεύστου καὶ ἀρωματικωτάτου τούτου ποτοῦ, τὸ
ὅποσον μόνον ἐνταῦθα κατασκευάζεται καλῶς.

Δὲν ἀρκεῖ, ἐνοεῖτε, νὰ ρίψῃ τις ἐντὸς τειοδόχης ποσότητα
κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον ἀφθονον φύλλον τεύου, νὰ ἐγχύσῃ
αὐτὰ δι' ὕδατος κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον ζέοντος. Ἴνα μάθω
τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς του μετέβην καὶ ἐμεινα ἐπὶ μῆνα
ὄλον ἐν αὐτοῖς τοῖς τόποις, ἐνθα τὸ τεῖον καλλιεργείται. Τὰς
γνώσεις μου σᾶς μεταδίδω εὐχαρίστως ἐν σειρᾷ μικρῶν με-
λετῶν, ἄς ἐλπίζω θέλετε δεχθῆ εὐχαρίστως εἰς τὰς στήλας
τῆς καλῆς Ἐφημερίδος σας.

Ἡ τειοδόχη δέον νὰ ἦ ἐκ μετάλλου. Ὅτε μεταχειρίζε-
σθε αὐτὴν διὰ πρώτην φοράν, κατασκευάζετε ἀφέψημα τεύου,
ἀφήνετε νὰ κρυώσῃ ἐν τῇ τειοδόχῃ καὶ μετὰ ταῦτα χύνετε
αὐτὸ, διότι τὸ ἀρώμα καταστρέφουσιν αἱ καινουργεῖς ἰδιότη-
τες τοῦ μετάλλου. Τὸ τεῖον διατηρεῖται πάντοτε ἐντὸς ξυ-
λίνων κυτίων, ἐπεστρωμμένων ἐσωτερικῶς διὰ λεπτοῦ στρώ-
ματος κασιτέρου, ὅπως προφυλάσσεται ἀπὸ τῆς ἐπιδράσεως
τοῦ φωτός καὶ τοῦ ἀέρος. Ἡ συνήθεια τοῦ νὰ φυλάττωσι
τὸ τεῖον εἰς χάρτινα σακκίδια ἐντὸς ἐρμαρίων, περιεχόντων
φορέματα ἢ ἄλλα ἀρώματα συνεπάγεται τὴν ἐντελῆ νόθευ-
σιν τοῦ ἀρώματός του.

Πρὸς κατασκευὴν δὲ τοῦ ἐκ τεύου ἀφεψήματός σας πράτ-
τετε ὡς ἐξῆς: Ρίπτετε πρῶτον ἐντὸς τῆς μεταλλίνης τειοδό-
χης ὀλίγον ζέον ὕδωρ: εὐθὺς ἅμα ἡ τειοδόχη θερμανθῆ, χύ-
νετε τὸ ὕδωρ τοῦτο. Μετὰ ταῦτα ρίπτετε τὸ τεῖον κατὰ τὰς
ἀκολουθοῦσας δόσεις: 2 μικρὰ κοχλιάρια διὰ τρία κύπελλα
τεύου. Ἐπὶ τοῦ τεύου τούτου χύνετε πρῶτον ἐν μόνον κύπελ-
λον βραστοῦ ὕδατος, τὸ ἀφήνετε καλῶς σκεπασμένον ἐπὶ ὀκτῶ
λεπτά καὶ μετὰ ταῦτα προσθέτετε τὰ δύο ἔτι κύπελλα ἐπίσης
βραστοῦ ὕδατος.

Δύο λεπτά μετὰ ταῦτα τὸ τεῖον εἶναι ἔτοιμον. Ἐὰν θέ-
λητε νὰ προσθέτητε ὕδωρ, δὲν πρέπει νὰ περιμείνητε, ὅπως ἡ
τειοδόχη κενωθῇ. Μόλις κατὰ τὸ ἥμισυ κενή, προσθέτετε τὴν
θόσιν νέου ζέοντος ὕδατος.

Πεκίνον.

Καίτη Μάργενς.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ Τῷ ΔΙΕΘΝΕΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚῷ ΣΥΝΕΔΡΙῳ

(Ἀναπόκρισις ἐκ Παρισίων)

Σπουδαιότατον ἔλαβον μέρος εἰς τὸ ἐνταῦθα συγκληθὲν
κατ' αὐτὰς Διεθνῆς Διδασκαλικὸν Συνέδριον αἱ διδάσκαλοι
ἕλης τῆς Εὐρώπης καὶ πολλῶν τῆς Ἀμερικῆς κρατῶν.

Αἱ συζητήσεις ὑπῆρξαν ζωηρόταται μετὰξὺ αὐτῶν καὶ τῶν
συναδέλφων των ἀνδρῶν, καίτοι ἡ εὐγένεια καὶ ὁ ἵπποτισμὸς
ὑπῆρξεν ἀχώριστος σύντροφος τῶν τελευταίων τούτων. Ὁ κ.
Δελαπιέρ ἐπόπτης τῆς πρώτης καὶ κατωτάτης ἐκπαιδευσεως
ἀνέγνωσε σπουδαιότατην μελέτην ἐπὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς γυναι-
κὸς ἐν τοῖς προπαιδευτικῶς σχολείοις τῶν ἀρρένων.

Πολλαὶ κυραὶ ἔλαβον τὸν λόγον, παραπονεθεῖσαι ἰδίᾳ
διὰ τὴν ἀντιστρατεύσιν τοῦ ἀνδρικοῦ στοιχείου, ὅσαίς αἱ Κυ-
βερνήτεις παραχωρῶσιν εἰς τὰς διδασκάλους γυναικας τὰς θέ-
σεις ἐκεῖνας, δι' ἄς προώρισεν αὐτὰς Θεὸς καὶ φύσις. Ἀλλὰ
καὶ οἱ διδάσκαλοι μετὰ πικρίας ἀπήντησαν, ὅτι ἡ γυνὴ ὁσημέραι
τείνει εἰς τὴν κατάληψιν πασῶν τῶν θέσεων ἐν τῇ διδασκα-
λίᾳ, ἄς μέχρι σήμερον κατεῖχεν ὁ ἀνὴρ. Τί θὰ κάμωμεν λοι-
πὸν ἡμεῖς, ἠρώτησαν, καὶ πῶς θὰ συτηρηθῶμεν, ἀφοῦ ἐκδιω-
κόμεθα ἀπὸ τῶν θέσεων, ἄς μέχρι τῆς χθὲς ἰθεωρούσα-
μεν ἀποκλειστικῶς ὡς ἰδικὰς μας;

Ἀλλὰ τότε νὰ ἀποθνήσκῃ ἡ γυνὴ τῆς πείνης, παρετήρησαν
αἱ κυραὶ. Νὰ ζητῆ δι' ἐπινειδίστων, ἴσως, μέσων νὰ κερ-
δίξῃ τὴν ζῶν τῆς.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγένοντο ἀρκεταὶ ἀψιμαχίαι,
αἰτινες ἔληξαν ὑπὲρ τοῦ ὄραϊου φύλου διὰ λογικωτάτης ἀποσρο-
φῆς εὐρευεστάτης νεάνιδος. «Ὁ ἀνὴρ παραπονεῖται ἰδίᾳ ἐσυνεί-
θισε νὰ ἔχῃ τὴν μερίδα τοῦ λείοντος» ὅσακ συνειθισθὴ νὰ
θεωρῆ τὴν γυναῖκα ἀνθρώπου ὡς αὐτὸν, θὰ ἐννοήσῃ ὅτι
εἶχομεν δίκαιον.»

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου τούτου ἐν σχέσει πρὸς τὰς δι-
δασκάλους περιορίζονται εἰς τὰ ἐξῆς:

α'. Εἰς πᾶν νηπιαγωγεῖον περιλαμβάνον 50 τοῦλάχιστον
παῖδας, ἡ διδάσκαλος θὰ ἔχῃ βοηθόν.

β'. Τὸ νηπιαγωγεῖον ἀναλόγως τῆς συνοικίας θὰ εἶναι
προσκεκολλημένον ἢ εἰς τὸ μητρικὸν σχολεῖον, ἢ εἰς τὸ προ-
καταρτικὸν παρθενιαγωγεῖον.

γ'. Εἰς τὰ ἀρρεναγωγεῖα ἡ διδασκαλίᾳ τῶν τάξεων τοῦ
Σχολείου δέον νὰ ἀνατεθῇ εἰς γυναῖκας.

δ'. Εἰς τὰ διδασκαλεῖα καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα παρθενια-
ναγωγεῖα ἡ διδασκαλίᾳ μαθημάτων τιμῶν, ὡς τῶν ἀνωτέρων
μαθηματικῶν δύναται νὰ ἀνατίθῃται εἰς ἀνδρας καθηγητάς.

ε'. Εἰς τὰ μικτὰ σχολεῖα ἀνάγκη νὰ διδάσκωσι καὶ ἄν-
δρες καὶ γυναῖκες ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, τῶν ἀναγκῶν
καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς σχολῆς.

ς'. Διὰ τὴν ἐποπτείαν τῶν μητρικῶν σχολείων ὀφείλου
καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὡς μέχρι σήμερον νὰ ἐπιφορτίζωσι γυναῖ-
κας.

Λουίζα Κάρπ.

Σ.Σ. Ἀγνοοῦμεν ἂν καὶ Ἑλληνίς τις διδάσκαλος μετέ-
σχε τῶν συνεδρίων τούτων. Ἀμφιβάλλομεν ὅμως, διότι οὐδα-
μῶς ἀναφέρεται τι ἐν τῇ ἐκτεταμένῃ ἀναποκρίσει, ἣν ἐλάβο-
μεν καὶ ἡς σύντομον περίληψιν δημοσιεύομεν.

Ἐν εὐχάριστον ἔχομεν νὰ ἀναγγεῖλωμεν ἐν σχέσει πρὸς
τὰς προδευτικὰς τάσεις τῶν ἐν τῇ ξένη ὁμοθνήων μας. Ἐν
Φιλιππουπόλει εἰς τὰ ἀρρεναγωγεῖα τῶν προκαταρτικῶν
τάξεων ἀντὶ διδασκάλων ἀνδρῶν διωρίσθησαν γυναῖκες. Συγ-
χαίρομεν τοὺς ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς Φιλιππουπόλεως
καὶ εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμά των πάσαι αἱ ὑπό-
δουλοι Ἑλληνικαὶ κοινότητες.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ

Πλὴν τῶν ἔργων τῆς γυναικείας βιομηχανίας, ἐν τῷ πε-
δίῳ τοῦ Ἄρεως ἐκτίθενται ἐν τῷ τμήματι τῶν ἀρχεγόνων
κατοικιῶν καὶ γυναικας διαφόρων φυλῶν καὶ ἐθνικοτήτων.
Ἰαπωνίδες, Κινέζαι, Αἰθιοπίδες, Ἰνδαί, γυναῖκες τῆς Καλυ-
δωνίης, γυναῖκες τῶν Νέων Ἐβριδῶν, ἐκθέτουσι τὰ κάλλη
των, τὰς ἀρχετύπους καὶ ἰδιορρυθμοὺς ἐνδυμασίας των, τὸ
καμπτερὸν τοῦ σώματός των ἐντὸς σκηνῶν ἢ καλυβῶν κατεσ-
κειασμένων κατὰ τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν ἀρχετύπον ἀρχιτεκτο-
νικῆν τοῦ τόπου των.

Μεταξὺ τούτων ἰδιαιτάτα προσείλκυσε τὴν προσοχὴν μας
νέα τις ἐκ Κανέλας, νήσου παρὰ τὴν Νέαν Καληδονίαν, ἣτις
μεθ' ὅλην τὴν μαύρην ὄψιν τῆς, τὰ ἐξέχοντα τῶν παρειῶν τῆς
μῆλα, τὴν πεπλατυσμένην ρίνα τῆς, τὴν μικρὰν καὶ οὐλὴν κό-
μην τῆς δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ αἰθιωπίς, ἀλλὰ μαύρη ἐκ
τῆς μεγάλῃς οἰκογενείας τῆς Ὄκεανίας. Οἱ μαῦροι οὗτοι οὐ-
δὲν ἔχουσι τὸ κοινὸν μετὰ τῶν ἀράβων τῆς Ἀφρικῆς.

Ὡς μόνον ἐνδύμα τῆς κόρης ταύτης ἀναρτᾶται ἀπὸ τῆς
ὀσφύος αὐτῆς περιβάλλον αὐτὴν κυκλοτερῶς τεμάχιον ἐκ φλοιοῦ
τοῦ βοράω, — δένδρου τοῦ τόπου τῆς, ἐκ τοῦ φλοιοῦ τοῦ
ὁποίου κατασκευάζονται τὰ γυναικεῖα φορέματα — Τὸ παρά-
δοξον τοῦτο φρέμα περατοῦται ἀκριβῶς μέχρι τῶν γονάτων
τῆς κόρης, καλύπτων οὕτω μερικῶς μόνον τὴν γυμνότητα τοῦ
σώματος. Ἐν τούτοις ἡ θέα τοῦ σώματος τούτου, ἀγνωῶ διατι-
δὲν προκαλεῖ αἰδοῦς ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ τῆς μάλ-
λον σεμνοτύπου Ἀγγλίδος παρθένου. Ἴσως διότι τὸ ἀμαυ-
ρὸν τοῦ χρώματος διαθέτει εὐαρέστως τὴν δρασιν, τὸ εὐτυχη-
μὸν δὲ καὶ κανονικὸν τοῦ θώρακος, τῶν βραχιόνων, τῆς ὀμο-
πλάτης ἢ τῶν κνημῶν παριστώσι τύπον μάλλον ἀγάλματος
ἐκ χαλκοῦ ἢ μέλανος μαρμάρου, ἐξ ἐκείνων ἅτινα ἀνὰ πᾶν
βῆμα ἀπαντᾶ τις εἰς Πιρισίους.

Ἀλλὰ τὸ ἄγαλμα τοῦτο καταστρέφει τὴν χάριν καὶ τὴν
καλλονὴν του διὰ χρωματιστῶν γραμμῶν, ἄς μετὰ περισσῆς
ἐπιτηδεύτητος ζωγραφίξει ἐπὶ τοῦ προσώπου. Τὰ χρώ-
ματα αὐτὰ, ὧν τὸ κυανὸν ἐπικρατεῖ πάντοτε, κατασκευάζει
ἐκ τοῦ χυμοῦ φυτοῦ πινοῦ καὶ ἐκ τῆς κόνεως τετριμμένης
ρίζης τοῦ τόπου τῆς. Διὰ τοῦ κυανοῦ αὐτοῦ χρώματος φέρει
εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπὸ τῆς συμβολῆς τῶν χειλέων μέχρι
τῆς βάσεως τῶν ὠτων. Σειρὰ μαργαριτωδῶν ὀδόντων συνδέει
τὰς γραμμὰς ταύτας. Εἶναι ἀληθῶς παράδοξος ἡ λευκότης τῶν
ὀδόντων αὐτῆς μετὰ τὴν φοδερὰν κατάχρησιν τοῦ καπνοῦ, ἣν

ποιείται ή νέα ήμιαγρία αυτή. Έκ του αυτού χρώματος ζωγραφίζει είδος αστέρων επί του μετώπου και των παρειών. Τούτο αντί να την στολίζει, ως νομίζει, καθιστά τὸ συμπαθές, άλλως πρόσωπόν της ὅμοιον προσωπίδος.

Η νέα αυτή κόρη προσβύει ως θρησκείαν, ως Θεὸν τὴν οικογένειαν και τοὺς προγόνους της. Είναι αὶ μόναι θεότητες, ἅς ἀναγνωρίζουσιν ὅλοι οἱ μαῦροι τῆς χώρας της. Καὶ ἐν τούτοις οἱ πρόγονοι οὗτοι και αὐτὸς ἴσως ὁ πατήρ και ἡ μήτηρ της εἶναι ἀνθρωποφάγοι.

Η Πέτη ὡς ὀνομάζεται ή ήμιαγρία αυτή εἶναι νεόνυμφος. Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ ἐπιδεικνύει τὰ δῶρα τοῦ γαμβροῦ, συνιστάμενα ἐκ πτερῶν διαφόρων χρωμάτων, ἐκ περιδεραιῶν, ἐξ ὑαλίνων χανδρῶν, ἐκ περιστηθίων και ἐκ κογχυλίων.

Παρὰ τῆ φυλῆ ταύτη ὁ πρὸς τὴν οικογένειαν σεβασμὸς καθιστᾷ ἴσους ἀμφοτέρους τοὺς συζύγους και ἀπέναντι τῆς κοινωνίας και ἀπέναντι τοῦ νόμου. Η κόρη νυμφευομένη τότε μόνον ἀπομακρύνεται τῆς πατρικῆς στέγης, ὅταν ἀποκτήσῃ τέκνον, ὅπερ ἀφίνει εἰς τὴν θέσιν τῆς πλυσίων τῶν γονέων ἢ ἀδελφῶν της.

Η νέα Πέτη ὁμιλεῖ ὀλίγον τὴν Γαλλικὴν, ἀπαντᾷ μετ' εἰρωνικῶ πῶς ὕφους εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ξένων ἀπευθυνομένας αὐτῆ ἐρωτήσεις.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ

Ο Ἄλφονσος Κάρρ περαίνει μίαν τῶν πικρῶν διατριβῶν του διὰ τῆς ἐξῆς σκληρῆς φράσεως «La Femme est un animal qui s' habille, babille et se déshabille»—

Βεβαίως ή μομφή αὐτη εἶνε ὑπερβολική, πολυάριθμοι δὲ εἶναι αὶ ἐξαιρούμεναι τῆς θεωρίας ταύτης γυναῖκες. Καὶ ὁ ἐπιεικέστατος ὅμως κριτῆς δὲν δύναται ν' ἀποκρύψῃ ὅτι ἐν γένει ἀληθεύει. Ἄλλ' εἰς ποίαν αἰτίαν πρέπει ν' ἀποδοθῆ ή τοιαύτη διαμόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος τῆς γυναικός; Περὶ ταύτης οὐδαμῶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ ὁ ἐξετάζων τὸν τρόπον, καθ' ὃν οἱ γονεῖς ἀνατρέφουσιν τὰ τέκνα των. Μόλις μικρὰ κόρη ἀρχίσει νὰ βαδίξῃ, τῆ λέγουσιν «ἐὰν εἶσαι πολὺ φρόνιμη, θὰ σὲ ἐνδύσουν μετὸ ὠραῖον σου φόρεμα, ἐὰν μανθάνῃς καλῶς τὰ μαθήματά σου, θὰ σὲ δώσουν μίαν ὠραίαν μεταξωτὴν ἐμπροσθέν σου κ.τ.λ.» και πρὸς ἐπίμετρον ὅταν μεγαλώσῃ «ἔσο ἀξιαγάπητος και θὰ ἔχῃς ἓνα ὠραῖον πῖλον, ὠραῖον τι κόσμημα κ.τ.λ.» Ἐρχονται κατόπιν αὶ φίλοι, αἵτινες τὴν θαυμάζουν μετὸ ὠραῖαν ἐνδυμασίαν της, ἀναφωνοῦσαι «πόσον εἶναι θελκτικὴ μετ' αὐτὸ τὸ φόρεμα; πόσον ὁ πῖλος οὗτος εἶναι ὠραῖος και τὴν κάμνει χαρίεσσαν» και χιλιάς ἄλλας παρομοίας ἀνοησίας, αἵτινες ἐντυπῶνται βαθέως εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου, ἀξάνουσι τὴν ματαιότητά του και τῷ κάμουν τόσῃ ἐντύπωσιν, ὥστε νὰ διαφθείρωσι τὸ πνεῦμα του.

Καθημερινῶς βλέπομεν τὰ μικρὰ εἰς τοὺς περιπάτους, μεταβεβλημένα τὰ πλεῖστα σχεδὸν εἰς καθαυτὸ πлагγῶνας. Ταῦτα διὰ νὰ μὴ ξεσγίσουν τὴν δαντέλλαν των ἢ τὴν κορδέλλαν των, δὲν παίζουν δὲν τρέχουν, ἀλλὰ περιπατοῦσι περιωρισμένα, και κομψαστικῶς ἐπιδεικνύοντα τὰς τουαλέτας των.

Γνωστὸν εἶναι ὅτι αὶ πρῶται ἐντυπώσεις δὲν ἐξαλείφονται ποτέ, και αὶ συνήθειαι, αὶ προλήψεις τῆς παιδικῆς μας ἡλικίας ἀπαρτίζουσι τὴν ἠθικὴν μας ὑπόστασιν. Ο μαλθακὸς κηρὸς τῆς μικρᾶς ἡλικίας πλάττεται μετ' ἰδιαζούσης εὐκο-

λίας, ὅπως ἀποτυπῶσῃ τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν, τὴν κακίαν ἢ τὴν ἀρετήν. Ἄλλὰ προΐουσης τῆς ἡλικίας, ὁ κηρὸς οὗτος ὁ τόσον εὐμάλακτος καθίσταται σκληρότερος και τοῦ χάλυδος, τὸν ὁποῖον ἢ καλλιτέρα γλυφίς δὲν δύναται νὰ χαράξῃ.

Διὰ τούτου ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχή εἰς τὴν ἐνδυμασίαν τῶν μικρῶν, ἧς τὸ κυριώτατον χαρακτηριστικὸν δέον νὰ ἦ τελεία καθαριότης, ἀπλοῦν και ἀφελὲς κτένισμα, και ἐνδυμασία σεμνή.

Ἄθῆναι Τασιῶτα Κ. Ἀσπρέα.

Ο ΕΝ ΤΟΙΣ ΥΔΑΣΙ ΚΟΜΟΣ

IV.

Οἱ ἠλεκτρικοὶ και φωσφοροῦχοι ἰχθύες.

Γνωρίζετε ἀναμφιβόλως, δεσποινίδες, ὅτι ἰχθύες τινὲς εἶναι, ἐν ὅλῃ τῇ σημασίᾳ τῆς λέξεως, ἀληθεῖς ἠλεκτρικαὶ μηχαναί. Εἰς τὸν θίγοντα ταύτας δίδουσιν ἰσχυρὰς δονήσεις, εἴτε ἀμέσως εἴτε και παρεντιθεμένου ἐτέρου ἀγωγοῦ σώματος, ἢ δὲ ἠλεκτρικὴ αὐτῶν δύναμις παράγει φῶς, θερμότητα, χημικὰς ἀποσυνθέσεις και φαινόμενα τέλους μαγνητισμοῦ.

Η ἐκπομπὴ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ τούτου ἐξαρτᾶται, κατὰ παρατήρησιν τοῦ Μενιῆ, ἐντελῶς ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ ζώου. Κτυπᾷ τούτο ἐξ ἀποστάσεως μετὰ τῆς εὐστοχίας τόξου και τῆς ταχύτητος κεραυνοῦ, κανονίζον τὴν δύναμιν τοῦ κτυπήματος ἀπὸ τὸ ἀνάστημα τοῦ ἐχθροῦ ἢ τῆς λείας του.

Μέχρι σήμερον ἐλάχιστος ἀριθμὸς τοιούτων ἰχθύων ἐστὶ γνωστὸς, οἱ δὲ γνωστότεροι τούτων εἶναι ὁ σίλουρος (silure) τοῦ Νείλου και τοῦ Σενεγάλ, ἡ τορπίλλη (torpille) και ὁ γυμνωτὸς (gymnote), οὗς και παρουσιάζω ὑμῖν.

Ο σίλουρος τοῦ Νείλου φέρει τὸ ὄνομα raast σημαῖνον κεραυνός. Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Αἰγύπτου ὁ Στέφανος Ζαφροῦ Σαίντ-Ἰλλαίρ ἔκαμιν ἐπὶ τούτου περιεργότατα πειράματα, ἐλέγξαντα τὴν μεγάλην γαλθανικὴν δύναμιν τοῦ ζώου τούτου.

Οἱ ἰχθύες οὗτοι φέρουσι τὸν ἠλεκτρισμὸν, ὅπως τὰ ἐρπετὰ τὸ δηλητήριον. Ὅτε τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα τοῦ σιλοῦρου, τῆς τορπίλης και τοῦ γυμνωτοῦ ἐξαντληθῇ, τὰ κτυπήματα αὐτῶν ἐξασθενίζονται, καθιστάμενα ἐπίσης ἀβλαβῆ, ὡς τὸ σκίρτημα κυπρίνου. Ὅτε οὗτοι ἀπαλλαγῶσι τοῦ φοβεροῦ αὐτῶν πυροβολικοῦ, ὁ κεραυνὸς των εἶναι παίγιον και διὰ νὰ παρασκευάσωσι τούτον τοῖς χρειάζεταιαι μία ἢ δύο ἡμέραι.

Τούλα Κόκκαλη

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἄθῆνα κ' η' Ἐσημερίς. Νέα συνάδελφος ἢ «Ἀθηναϊκὴ Ἐφημερίς» ἤρξατο ἐκδιδόμενη ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος Ἐκδίδεται εἰς μικρὸν σχῆμα, ἀναγινώσκεται δὲ ὑπὸ πολλοῦ κόσμου μετ' ἀληθοῦς ἀπολαύσεως. Ἐχει πάντοτε νεωτάτας εἰδήσεις, ἅς γνωρίζει εἰς τοὺς ἀναγνώστας της μετὰ πολλὴν χάριν, ἰώρα δὲ και μετὰ καλὴν γλώσσαν. Ἀπὸ τῆς ἤρξετο δημοσιεύουσα ἄρθρα σοφωτάτα περὶ τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων, ὡς δὲ προὔπεσεν ἢ ἐργασθῆ μετὰ στοργῆς ὑπὲρ τῶν συμπερόντων πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους. Εὐχόμεθα και ἡμεῖς και μεθ' ἡμῶν ὅλοι αὶ κυρίαί και ἰδίαι αὐτῶν ὑπαλλήλων μακροβιότητα Μαθουσάλειον εἰς τὴν καλὴν αὐτῆν συνάδελφον.

Γυνὴ Αἰγυπτολόγος. Μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἢ διάσημος Ἀγγλὴ Αἰγυπτολόγος κ. Τιράρρ, ἀρχεται τῶν δημοσίων διαλέξεων της ἐπὶ τῆς Αἰγυπτολογίας εἰς τὸ βασιλικὸν κολλέγιον τῶν

κυριῶν ἐν Λονδίῳ, ὡς και εἰς τὴν Αἰγυπτολογικὴν αἴθουσαν τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου.

Μουσικὸς διαγωνισμὸς γυναικῶν. Κατὰ τὸν τελευταῖον διαγωνισμὸν τῶν βαρβιτιστικῶν ἐν τῷ ὠδείῳ τῶν Παρισίων ἐβραβεύθησαν ἑξ ὀκταεταί. Αἱ δεῖς Λαγγλουά, Δυπόρ, και Βουρριᾶν ἔτυχον τοῦ ἀ βραβείου. Ἡ τελευταία μάλιστα μόλις εἶναι δεκατετραετής. Αἱ δεσποινίδες Βορμῆς και Οὐσὴ ἔτυχον δ' βραβείου και ἡ δεσποινὴς Μαρουσαζὶ εἰπαίνου.

Ἐκθεσις γυναικεία. Ἐν Ζυρὶκ τῆς Ἑλβετίας κατηρτίσθη ἐκθεσις πολλῶν γυναικείων ἔργων χειροτεχνικῶν και πνευματικῶν. Μεταξὺ τῶν ἐκτεθεισῶν εὐρηγται και πλεῖστα ἔργα γυναικῶν τοῦ 14ου, 15ου, 16ου, 17ου, 18ου και 19ου αἰῶνος.

Μάγειρος ρήτωρ Ἡ κ. Φίσερ Δούκεμαν ἐκ τῆς πόλεως Ὁφενδᾶχ ἐπεχείρησε περιθεῖαν ἀνὰ τὰς ἐπισημοτέρας πόλεις τῆς Αἰστρίας. Ἡ κυρία αὐτῆ ἰδρύτρια διαφόρων μαγειρικῶν σχολῶν ποιεῖται δημοσίας διαλέξεις περὶ μαγειρικῆς και μεταρρυθμίσεως τοῦ γυναικείου ἐνδύματος. Ἐν Βιέννῃ ἤρατο ἀληθεῖς θριάμβους διὰ τὴν ρητορικὴν της δεινότητα εἰς τὰς μαγειρικὰς ἐπιστήμας. Παρητηρήθη ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀαυμαστῶν της ἦσαν προγαστορες.

Συνοδοὶ κυριῶν. Μεθ' ὅλην τὴν ἐλευθερίαν, ἣν χαίρουσιν αὶ γυναῖκες ἐν Ἀμερικῇ, συμβαίνει ἐν τούτοις συνεχῶς. Ὅστε πολλαὶ νὰ δαίτῳσι νὰ μεταβαίνουσι τὴν νύκτα εἰς τὸ θέατρον ἢ εἰς τὰς μουσικὰς, συμφωνίας ἀνευ συνοδοῦ, σκεπτόμεναι ἰδίαι τὸ προκεχωρημένον τῆς ὥρας κατὰ τὴν ἐπιστροφήν. Ἐσχηματίσθησαν ὅθεν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων πρακτορεῖα, ἐν οἷς πᾶσα κυρία ἄγαμος ἢ ἔγγαμος δύναται νὰ ἐνοικιάσῃ συνοδὸν, πληρόνουςα εἰς τὸ πρακτορεῖον 2 φρ. διὰ πᾶσαν ἀπεργημένην ὥραν τῆς νυκτός. Οἱ συνοδοὶ εἶναι νέοι, μεσήλικες ἢ γέροντες, φιλοκαλέστατα και κοσμιώτατα ἐνδεδυμένοι, μετὰ καλὴν ἀντροπήν και εὐγενεῖς τρόπους. Ἐκαστος τούτων φέρει ἀριθμὸν κατὰ συνέπειαν ἢ κυρία ἐκλέγει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τὸν ἀριθμὸν δαίνα, ἀπαράλλακτα ὡς ἐκλέγομεν ἀμαξάν ἢ λέμβον διὰ περίπατον. Μεταβαίνει μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ θέατρον ἢ σπου δῆποτε ἄλλου, τὸν διαθέτει ἐπὶ ὅσας ὥρας θελήσῃ, ἐξαφαιρίζουμένη οὕτω ἀπὸ ὅλους τοὺς κινδύνους, εἰς οὗς ὑπόκειται γυνὴ μόνη, περιφερομένη ἐν προκεχωρημένῃ ὥρᾳ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς.

ΑΙΘΝΑΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Δ. Κ. Ἄ τμ ὀ μ υ λ ο ν Λ α ρ ῖ σ σ η ς. Συνοδομὴ ἐλήφθη. Εἰκόνας ἀπεστέλλομεν μόνον πρὸς τὰς ἀποτιούσας τὴν συνοδομὴν των πρὸ

26 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 26

ΕΝΕΔΡΑ

Μεθ' ὅλα ταῦτα φοβοῦμαι, δεσποινίς, ὅτι οὐδὲν θὰ δυναθῶμεν νὰ πράξωμεν.

Λάθετε ἀναστολήν ἐπ' ἀόριστον, κύριε, και σὰς ὑπόσχομαι ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, ἔστω και μετ' ἡσυχίας ἢ τῆς ζωῆς μου νὰ ἀνακαλύψω τὸν ἔνοχον. Εἶναι πανθομολογούμενον ὅτι ἡ ἀστυνομία εἶναι παντοδύναμος, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θὰ προσφύγω εἰς αὐτήν. Γνωρίζω δύναμιν ἔτι μεγαλύτεραν.

Ποίαν; ἠρώτησεν ὁ ἀνακριτῆς ἐκκλητικὸς. Καὶ ἡ Λουκιανὴ μετ' ὀφθαλμοῦς ἀπαστράπτοντας πύρμιςους και ἐνεργείας ἀπήντησε: τὸν ἔρωτα.

Ὁ ἀνακριτῆς ἠνώησεν. Ὑποκλινόμενος δὲ μετὰ σεβασμοῦ πρὸ τῆς μεγαλοθύμου κόρης, εἶπεν: Εὐχόμεθα μόνον νὰ ἐπιτύχητε. Τὴν αὐτὴν δ' ἡμέραν μεταβάς εἰς Παρισίους κατήρθωσε νὰ μεταβληθῇ ἡ τριήμερος ἀναστολὴ τῆς θανατικῆς τοῦ Δοριὰτ ἐκτελέσεως εἰς ἔξιμνον.

Ὁ ἀνακριτῆς ἀνήγγειλε πάραυτα τὴν εὐχάριστον αὐτῆν εἰδήσιν πρὸς τὴν Λουκιανὴν.

Ὁ Δοριὰτ θὰ σωθῇ, εἶπεν ἡ κόρη μετὰ πεποιθήσεως. Θὰ ἀνακαλύψω ἐγὼ τὸν ἔνοχον ἢ θὰ ἀποθάνω.

Ἄλλὰ κατὰ τὸ χρονικὸν τούτου διάστημα προσεῖπεν ὁ

τῆς ἴης Ἰουλίου. — Καν Α. Δ. Κρανίδει ο.ν. Συνοδομῆ ἐλήφθησαν εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ μέριμναν. — Καν Μ. Π. Πειραϊαῖ. Τὸ ὠραιότερον χρώμα εἶναι τὸ τῆς υγείας. Χρώματα εὐαισθησίας και παρόμοια εἶναι παραληρήματα χαλασμένων κεφαλῶν. Ἄλλως τε αὶ πολὺ εὐαίσθητοι εἶναι και πολὺ ἐυστοχεῖς. — Καν Μ. Π. Μ. Ἐ γ α Κ ε σ ε ρ λ ἦ. Τὸ δημοσιεύομεν, ἵνα σὰς εὐχαριστήσωμεν. — Καν Εὐ. Μ. Ἀθῆναι κ. σ. Συνεργάτις τῆς Ἀγγλίας ἐκ Κίνας μᾶς εἶχε στείλει πρὸ ὀμῶν τὴν πραγματείαν, ἣν δημοσιεύομεν σήμερον. Ἐπειδὴ εἶναι ξένη τῇ κάμνομεν τὴν φιλοφρόνησιν νὰ τὴν προτάξωμεν ὀμῶν, ἄλλως τε τὸ ἔργον σας εἶναι, ὡς εἶπεν, συνέχεια τοῦ ἰδικοῦ της Προσεχῶς ὅθεν τὸ ὑμέτερον — Κον Στ. Β. Ἄ λ ε ξ ἄ ν δ ρ ε ι α ν. Θὰ εἶχον παραπέσει. Ἀποστέλλομεν και πάλιν—Καν Μ. Β. Σύρο. Δυπούμεθα, διότι ὅταν ἐλάθωμεν τὴν ἐπιστολήν σας, τὸ φύλλον εἶχεν ἐκτυπωθῆ, ἄλλως ἢ βλάψαμεν τρηχίτε τὸ ἀνώμουν.—Καν Μ. Β. Χ α λ κ ῖ δ α. Συνοδομῆ ἐλήφθησαν. εὐχαριστοῦμεν. Τίς ἡ νέα διαμονὴ τῆς ἀδελφῆς σας; — Κον Ι. Μπ. Κ ἄ τ ρ ο ν. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν. — Καν Μ. Γ. Ι. Μ ὀ κ ο ν ο ν. Ἐλήφθησαν και πάλιν εὐχαριστοῦμεν. — Κον Ν. Β. Δ. Φ ι λ ι α τ ρ ἄ. Ἡ συνοδομὴ εἶναι μόνον ὀρ. ὅ. και ὄχι ὀκτώ. Τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὴν διάθεσίν σας. — Καν Θ. Μ. Ἰ ὠ δ ν ν ι α. Διὰ τὸ μικρὸν ἀντιζωμοῦ ἐκ φαρίνας ἀλεύρου κατασκευάζετε ἐκ φαρίνας ἀραβοσίτου. Εἶναι ὑγιεινὸν, θρεπτικὸν και εὐπεπτον. — Καν Ε. Κ. Ἄ θ ἦ ν α κ. Δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα μηχαναὶ ἐν ταῦθα, ἀλλ' ἀμφιβάλλομεν. — Καν Α. Κ. Θ ἦ β α κ. Ἐλήφθησαν 25. Μυρία εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Γράφομεν. — Καν Α. Δ. Π ἄ τ ρ α κ. Ἀποταθῆτε εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας. Δύναται νὰ σὰς ἐφοδιάσῃ μετ' ὀμοῦ ταῦτα βιβλία. — Καν Ε. Ε. Κ ἔ ρ κ υ ρ α ν. Ἐὰν ἐγνωρίζετε μετὰ πόσον δυσκοιλιὸν εἰσπράττεται καὶ αὐτὴν τὴν πεντάδραχμον, δὲν θὰ μᾶς ἐδίδοτε τοιαύτην γνώμην. — Καν Θ. Δ. Π ἄ τ ρ α κ. Τὸ βιβλίον τῆς τηλεγραφικῆς δὲν ἐδημοσιεύθη εἰσέτι. Ἡ γῆ ἐλλῆθον ἢ ἐκδοσίς του Ἄμα ἐκτυπωθῆ ἀποστέλλομεν εὐχαρίστως. Ἐλήφθησαν.—Καν Μ. Κ. Σ ρ ἄ ν τ α Ἐ κ κ λ η σ ι α ῖ κ. Ἀφοῦ ἔχετε εἰς τὰ πρόθυρά σας τὸ Ζάππειον, μὴ ζητήτε καλλίτερον, διότι δυσκόλως εὐρίσκειται.—Καν Δ. Δ. Ἄ θ ἦ ν α κ. Ἀδιάφορον ἐὰν εἶναι ὠραία. Ἀρκεῖ ὅτι ἔχει τόσας ἀρετάς. — Καν Μ. Φ. Θ ἦ ρ α ν. Ἐλησημονήτατε ὁμῶς νὰ ἐσακλεισθετε τὸ ἀντίτιμον, διότι ἐν τῇ ἐπιστολή σας οὐδὲν εὐρομεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῶν πρώτων συμπτωμάτων τῆς διφθερίτιδος κ. Μόλις ἐνηνοήσθη εἰς τὸ μικρὸν συμπτώματα διφθερίτιδος, μέχρις οὗ εἰδοποιηθῇ ὁ ἰατρός, δότε αὐτῷ πρόχειρον ἐμετικόν, ἐπιτίσατε συναπισμοῦς ἐπὶ τῶν μικρῶν κνημῶν του και ἀνανεοῦτε ἀκαταπαύτως τὸν ἀέρα τοῦ δωματίου του.

ἀνακριτῆς σύννοος θὰ διαδραματισθῶσι πράγματα μεγίστης σπουδαιότητος, διότι εἴμεθα εἰς τὰς παραμονὰς πολέμου. Καὶ ἄλθως μετ' ὀλίγης ἡμέρας ὁ πόλεμος ἐκπύρηθη. Αἱ ἰποτυχίαι τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ διεδέχοντο κλήλας και μετὰ δύο μόλις μῆνας οἱ Γερμανοὶ κατελάμβανον τοὺς Παρισίους, τὴν ὑπερήφανον αὐτῆν τοῦ κόσμου πόλιν, ἧτις μεθ' ὅλην τὴν ἤτταν της διετήρησε πάντοτε τὴν ἐπὶ ὅλου τοῦ κόσμου ἐπιρροήν της.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α'. ΜΕΡΟΥΣ

Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

I.

Μετὰ τὰς ἀλλεπακλήλους τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἤττας και ἀφ' ἧς στιγμῆς οἱ Γερμανοὶ ἐπλησίαζον πρὸς τοὺς Παρισίους, οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῶν Βερσαλιῶν κατάδικοι μετηνέχθησαν εἰς Βούργην. Αὐτόσπε λοιπὸν ἐνεκαθεύρηθη ὁ ἀτυχῆς Δοριὰτ, ὅστις ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ κατατομηθῇ οὐδεμίαν εἶχε λάθει παρὰ τῶν οἰκείων του εἰδήσιν. Τούτο μόνον ἐγνώριζε, ὅτι διετέλει πῆνυρτε ὑπὸ τὸ κράτος τῆς τρομερᾶς κατηγορίας και ὅτι εἶχεν ἐπιτευχθῆ μόνον ἀναστολὴ τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως.

Παρὰ τοῖς Μονμάγερ τὰ πάντα ἐβαῖνον καλῶς. Ὁ ἔνοχος ἦτον ἡσυχοσ, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐξηράνισε τὰς αἱματοστικτοὺς ἐκείνας λέξεις, αἵτινες μόναι ἠδύναντο νὰ ἀποκαλύψωσι τὴν ἔνοχὴν του. Οὐχ ἤττον ὁ ὀρίζων τοῦ βίου του ἐσοκίεζτο διὰ

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ψάρι μαγιονέζα. Είναι το κατ' ἐξοχήν Μασσαλιωτικὸν φαγητόν, οὐ ὠραιότερον καὶ γευστικώτερον δὲν ὑπάρχει. Προμηθεύεσθε ἰχθῦς διαφόρων εἰδῶν, ἰδίως πετρόψαρα καὶ ἄλλα μικρὰ ψάρια, καρβίδια, μικροὺς ἀστακούς, πεταλίδας, μύδια. Βράζετε ἐντὸς ὕδατος καὶ ἐλαίου, καὶ ἀναλόγου λεμονίου εἰς μικρὰ τεμάχια κολοκυθάκια, πατάτας, πετροσέλιον, καρότα, κοκκινόγυλια. τοὺς ἄνω ἰχθῦς, μικρὰν δόσιν ζαφοράς, δύο φύλλα ἄφνης, καὶ πέπερι δλόκληρον. Τὰ θαλασσινά, μετὰ τῶν κογχυλίων των. Ὅταν ὅλα εἶναι ἔτοιμα, ἔχουσι δὲ καὶ ζωμὸν ἀριετόν, σερβίρετε, ἀφοῦ ἐντὸς ἐκάστου πινακίου θέσατε μίαν ἢ δύο φέτας λεπτὰς ἄρτου.

Παρακαλοῦνται αἱ κ.κ. συνδρομητρίαι αἱ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου μεταβάλλουσαι κατοικίαν νὰ ὑποδείξωσιν ἐγκαίρως τὰς νέας διευθύνσεις των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ ἀταξία περὶ τὴν διανομὴν τῶν φύλλων.

Εἰδοποιοῦνται δὲ πρὸς τούτοις αἱ ἀπανταχοῦ κ. κ. συνδρομητρίαι ἡμῶν, ὅτι ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» μετεκομίσθη εἰς τὸ ἄνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῆς ὁδοῦ Μουσῶν καὶ Νίκης οἰκίας Πρυνοπούλου, παρὰ τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκίας Σχλημεαν πρόφην Φιλῆμονος.

ΕΜΒΟΛΙΑΣΑΤΕ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΣΑΣ

Τὸ φθινόπωρον εἶναι ἡ ὥρα τοῦ ἔτους, ἡ μᾶλλον ἐπιρρεπὴς εἰς παιδικὰς ἀσθενείας. Ὁ περιορισμὸς τῶν μικρῶν ἐν συνουσιᾷ ἐν τοῖς σχολείοις γενεῖ πολλὰς καὶ ἐπιδημίας, ὧν μᾶλλον ἐπικίνδυνος εἶναι ἡ εὐφλογία. Ἐμβολιάσατε λοιπὸν τὰ μικρὰ σας, ἀλλὰ διὰ τῆς δαμαλίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ δαμαλιστηρίου τοῦ ἐιδικοῦ ἱατροῦ κ. Δευτεραίου. Εἶναι ἡ μόνη γνησίᾳ δαμαλίς: δὲν σχηματίζει δὲ ὀδονηρὰς φλυκταίνας, ἀλλ' οὔτε δηλητηριάζει τὸ αἷμα, ὡς συμβαίνει εἰς τὴν ἐξ εὐφλογιῶντων λαμβανομένην δαμαλίδα, ἐξ ἧς πολλὴ ὕγιειν προσεβλήθησαν ὑπ' εὐφλογίας ἐπικινδύνους.

GUIDE DE L' EXPOSITION

La librairie de la Nouvelle Revue vient de mettre en vente le plus élégant, le plus commode des guides de l' Exposition. Son apparition tardive explique son titre: guide définitif, technique et pittoresque; sa valeur le justifie.

πυκνοτάτων νεφῶν, ὡσάντις ἐσκέπετο, ὅτι ἡ Κλαυδίνη εἶχεν ἴσως ἀναγνώσει τὰς ἀποτροπαίους ἐκείνας λέξεις, ὅτι εἶχε καταστήσει κοινωνὸν τῆς ἀνακαλύψεως τῆς τῆν ἀδελφῆν τῆς Λουκιανῆν, ὅτι συνεπεία τούτου ἐπεδιώχθη καὶ ἐπετεύχθη παρὰ τῶν δύο ἀδελφῶν ἡ ἀναστολή τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως, ἐνῶ ἤδη ἡ λαιμητόμος εἶχε στήθῃ καὶ ὁ δῆμιος ἀνέμενε ἀνυπόμοος τὸ θῦμα του. Τόσον ἡ ἀναστολή αὐτῆ τὸν εἶχεν ἐκφοβίσει, ὥστε τὴν ἐπαύριον τῆς ἐσπέρας ἐκείνης ὡς καὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας δὲν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του, φοβούμενος μὴ συλληφθῆ ὡς ἐνοχος καὶ ὀδηγηθῆ εἰς τὰς φυλακάς. Μὴ βλέπων ὅμως οὐδεμίαν δικαστικὴν κατ' αὐτοῦ ἐνέργειαν, ἤρξατο ἀνακτῶν τὸ θάρρος του. Μήπως ὁ ἀδελφός μου ὠμίλησεν ἢ ἔγραψε πρὸς τινὰ διεννοεῖτο πάλιν ἀνήσυχος. Ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἐξετάσῃ.

Εἰξεύρεις, τῷ εἶπε, ὅτι ὁ Δοριὰτ δὲν ἐκαρτομήθη;

Ναί, ἀπήντησεν ὁ πάσχων. Ἄλλως τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἀντὶ δύο, θὰ ἤρίθμεις τρία θύματα. Τὸν Βουρέυ, τὸν Δοριὰτ καὶ ἐμέ.

Ὁ ἐνοχος ἐδράξατο ὁμφοτέρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀσθενοῦς, ἀτενίζων δ' αὐτὸν ὀσκαρδαμυκεῖ εἶπεν: Μὴ δοκιμάσης νὰ ψευσῆς. Λέγε μου, πῶς ἐπετεύχθη ἡ ἀναστολή αὐτῆ; καὶ ἐὰν δὲν συνετέλεσας καὶ σὺ πρὸς τοῦτο.

Ἐγώ! ἦ τοὶ τὸ ὀρκίζομαι, εἶπεν ὁ πάσχων ἀσθμαίνων....

Ναί! ὤφειλον νὰ τὸ πράξω, ἵνα σώσω ἓνα ἀθῶον, ἀλλὰ εἰξεύρεις, δυστυχῆ, ὅτι τὸ θάρρος μου δὲν φθάνει ἕως ἐκεῖ ὅτι εἶμαι εἰς ἀσθενῆ, ἔχω ἀνάγκην ὀλίγης ἀγάπης, ὀλίγου φίλτρου συγγενικοῦ, ἔστω καὶ ἀδελφοῦ δολοφόνου, τὸν ὅποιον ἐνῶ

Agréable à lire autant qu' utile à consulter, c' est à la fois un guide et une histoire de l' Exposition.

L' impression du guide définitif a été confiée au Maître Typographe Georges CHAMEROT. Le format et le cartonnage, qui rappellent ceux de guide Joaue, en font le plus commode des volumes de poche.

Le Guide définitif est vendu un franc

JOURNAL DE LA SANTE

(GRÉÉ EN 1884)

Parait tous les dimanches. Organe de vulgarisation scientifique, peut être considéré comme le plus intéressant, le plus instructif et le plus utile des journaux de médecine populaire. 18 articles inédits dans chaque numéro.

LE JOURNAL DE LA SANTÉ est le journal le plus répandu en France. Son tirage moyen dépasse 30.000 exemplaires par semaine.

Un comité médical composé d' éminents spécialistes, donne des consultations gratuites aux abonnés par la voie du journal.

ABONNEMENT: 6 FR. PAR AN

On s' abonne sans frais à tous les bureaux de poste et aux bureaux du JOURNAL DE LA SANTÉ, 46, rue de la Grange-Batelière, Paris.

Deux numéros spécimens sont envoyés gratis

Γυνὴ μεσήλιξ καλῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐπιτηδειοτάτῃ ῥάπτρια ζητεῖ οἰκίαν, ἐν ᾗ νὰ ἐργάζεται ὡς τοιαυτή, περιποιεῖται δὲ καὶ ἐν ἡ δὲ μικρὰ, ἢ ἐπιτηρεῖ καὶ φροντίζει τὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ οἴκου. Συνιοτᾶται καὶ παρ' ἡμῶν. Πληροσοφίαι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

Διδάσκαλος πτυχίου καὶ πεπεραμένη ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

ΓΔΩΡ ΚΟΔΩΝΙΑΣ

Αἱ ἐπανερχόμεναι ἐκ τῶν ἐξοχῶν αἰσθάνονται τὴν ἑλλειψιν μυροδόλου καὶ καθαροῦ τῶν κήπων ἀέρος. Τὸ ὕδωρ Κολωνίας τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου μυροφύλου Λεούση ἀναπληροῖ τὴν ἑλλειψιν ταύτην. Πωλεῖται εἰς τὸ ἡμ.σὺ τῆς ἀξίας τῆς Ἑβρωπαϊκῆς, εἶνε δὲ ἀρωματικώτερα ἐκείνης ὡς καὶ οἱ σάπωνες του.

ἀποτροπαίζομαι ἐν ταύτῳ οἰκτεῖρω καὶ συμπαθῶ. Ἄλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ σὲ ἐνθαρρύνῃ. Φοβοῦ με παντοτε.

Σέ! Εἶπεν ὁ Ἰωάννης εἰρωνικῶς.

Ναί! ἐμέ. Γίνομαι συνεχός σου, ἴσως διότι δὲν δύναμαι νὰ πράξω ἄλλως. Ἄλλ' ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θὰ ἤσθθανῶ ἐμαυτὸν κάπως ἰσχυρότερον, καθ' ἣν οἶος δῆποτε ξένος μοι ἐμορᾶται μικρὰν δόσιν στοργῆς, ἧς ἔχει ἀνάγκην ἡ ἀτυχῆς ζωῆ μου, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν εἶσαι ἀσφαλῆς. Εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος, τὸ γνωρίζεις καλῶς καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ ἀποθάνω μὲ συνείδησιν ἡσυχον.

Κάμνεις καλὰ προειδοποιῶν με. Θὰ προσπαθήσω νὰ σὲ καταστήσω ἀκίνδυνον, εἶπεν ὁ Ἰωάννης μὲ ψυχρὸν καὶ σαρκαστικὸν ὄρος.

Ὁ πόλεμος ὅστις ἐξερράγει ὡς κεραυνός, κατ' οὐδὲν μετέβαλλε τὸν βίον καὶ τὰς σχέσεις τῶν δύο ἀδελφῶν. Ὁ Ἰωάννης Μοιμά, ἐρ ἦτο πολὺ σκεπτικιστής, ὅπως ἀπόρη νὰ παρασυρθῆ ὑπὸ πατριωτισμοῦ. Ὁ πόλεμος εἶχε δι' αὐτὸν τοῦτο τὸ καλόν, ὅτι ἀπησχόλει τοὺς ἀνθρώπους τῆς δικαιοσύνης νὰ ἐργάζωνται πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δολοφόνου τοῦ Βουρέυ, καὶ ἐπέτρεπεν αὐτῷ νὰ ἀναβάλῃ ἐπ' ἄόριστον τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν του, ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἀποφύγη τὰς ὑπανοίας, ἀς ἤθελεν ἐμπνεύσει ἢ μετὰ τὴν δολοφονίαν ἄμεσος ὑπ' αὐτοῦ πληρωμὴ χρηματικοῦ ποσοῦ.

Τὰ παρὰ τοῦ Βουρέυ κλαπέντα χρήματα εἰρίσκοντο πάντοτε ἐντὸς τοῦ φρέατος. Τὰ πράγματα λοιπὸν ἐβαινον ὀμάλωτα ὡς πάντοτε, ὅτε μετὰ τὴν μάχην τοῦ Σεδᾶν προσετέθη εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ Μοιμά, ἐρ εἰς νέος κάτοικος.